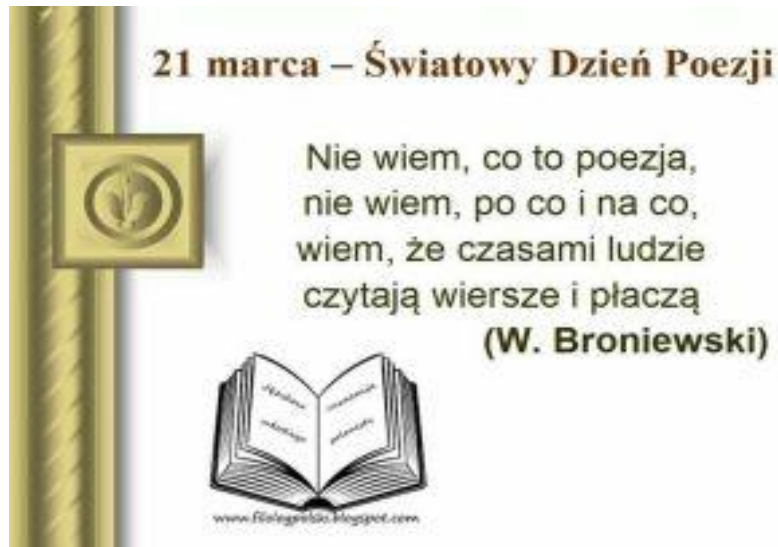

„Poezja jest rytmicznym tworzeniem piękna za pomocą słów”.

nie lubi pośpiechu. Aby się z nią zaprzyjaźnić, potrzeba przystanąć, „zachwycić się słowem niejednoznacznym, myślą niedopowiedzianą”.

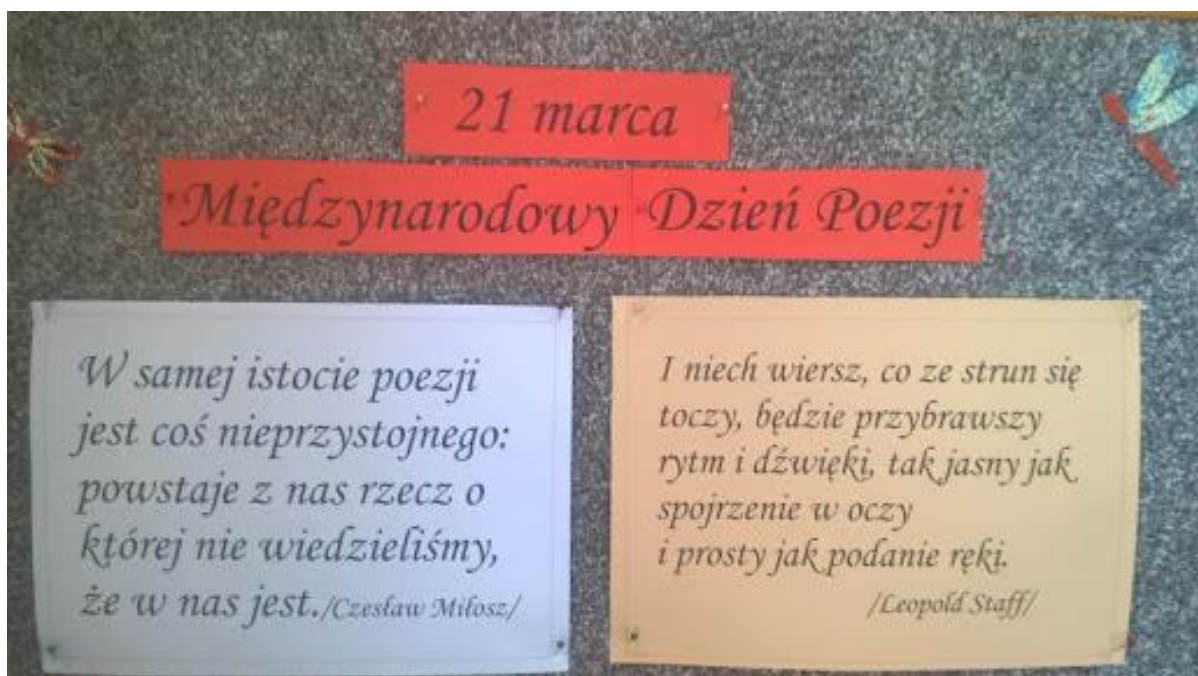
Czasami na początek, trzeba po prostu poezji się przyjrzeć i chcieć jej wysłuchać.

Światowy Dzień Poezji – święto obchodzone corocznie 21 marca, ustanowione przez UNESCO jesienią 1999 roku.

Główne uroczystości tego święta odbywają się w Paryżu. Celem tego dnia jest promocja czytania, pisania, publikowania i nauczania poezji na całym świecie.

UNESCO zadeklarowało, że ten dzień ma "dać nowy impuls, aby docenić poezję oraz poprzeć krajowe, regionalne i międzynarodowe ruchy poetyckie".

Poeci w sposób szczególny i fascynujący opisują świat.
Kto by umiał tak spojrzeć na kurz, jak Joanna Kulmowa?
Kto w ten sposób zapisałby wędrówkę schodów po schodach, jeśli nie Ludwik Jerzy Kern?

Kto wymyśliłby Ziwnik – gdyby nie było Doroty Gellner?
I skąd wzięłyby się w naszym języku Rupaki, jeśli nie z wiersza Danuty Wawiłow?
Czy całe frazy, którymi posługujemy się na co dzień (np. Gdyby tygrysy jadły irysy),
gdyby nie wymyśliła ich Wanda Chotomska?

Poeci cudnie bawią się słowami, jak Joanna Papuzińska w „Wakacjach”,
i najpiękniej zamykają w słowach paradoksy życia – jak Anna Kamińska
czy ks. JanTwardowski.

Wiersz to odkrywanie piękna polskiego języka. Dla dorosłych – to często zaskoczenie,
że po latach te same wiersze znaczą więcej i czytają się inaczej. Poezja to kształtowanie
wyobraźni i rozbudzanie empatii, wzbogacanie języka o słowa, które pomagają wyrażać
siebie. Poezja jest dla każdego - łączy ludzi, skłania do refleksji, czyni życie piękniejszym.

*Poezja jednoczy, a nie
dzieli. I póki ona istnieje
ma sens język i rozmowa
z drugim człowiekiem.
/Kamila Kampa/*